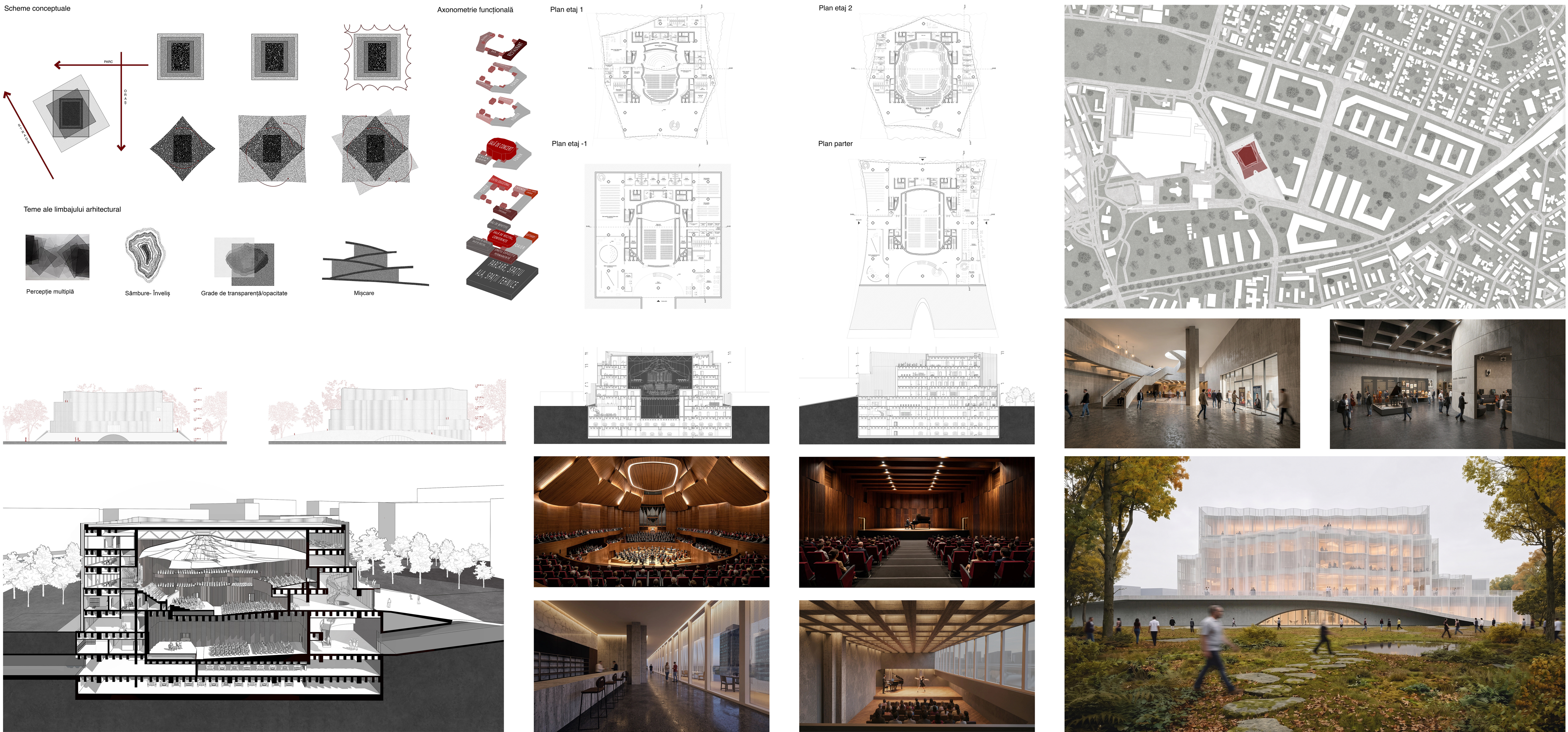

GRADUATION PROJECTS

ROLucrări de licență HUDiplomamunkák SRBDiplomski radovi

AUTHOR(S)/TEAM REPRESENTATIVES
ROAutor(i)/Reprezentanți echipă HUSzerzők/A csapat képviselői SRBAutori/ Predstavnici tima

Sabine Lieb

PROJECT TITLE
ROTitlul proiectului în limba engleză HUA projekt címe SRBNaslov projekta

Banatul Philharmonic

PROJECT LOCATION
ROLocația proiectului HUAProjekt helyszíne SRBLokacija projekta

Timișoara, România

AREA
ROSuprafața HUAHasznosítható terület SRBKorisna površina

24000mp

PROJECT COMPLETION DATE
ROData finalizare proiect HUAz építkezés befejezésének dátuma SRBDatum završetka izgradnje

iunie 2026

PHOTO CREDITS
RCCredita foto HUFényképek hitelei SRBFoto krediti

nu exista

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE
RODescrierea proiectului în limba maternă HUA projekt leírása a pályázó anyanyelvén SRBOpis projekta na maternjem jeziku

Proiectul propune un nou sediu pentru Filarmonica Banatul din Timișoara, suplinită fiind lipsa unei infrastructuri muzicale adecvate în oraș, unde activitatea se desfășoară în Sala Capitol. În contextul actual, modelul tradițional al unei săli strict monofuncționale se confruntă cu o criză provocată de costurile mari de operare, sezonabilitate și gradul redus de utilizare, generând perioade extinse de inactivitate. Pentru a rămâne viabilă economic și relevantă la scară urbană, clădirea integrează principiul multifuncționalității hibride pe două palieri: mix de funcțiuni satelit activarea continuă a parterului prin spații comerciale, cafenele, librării tematice, galerii expoziționale și centre educaționale ce generează venituri non-ticket și mix de evenimente, adaptabilitatea acustică a auditoriului pentru programe cu cerințe acustice diferite. Provoacă sitului, poluarea fonică din cauza traficului și rigorile acustice impun o structură autonomă. Auditoriul adoptă sistemul box-in-a-box, o încălțată autonomă din beton, detașată de învelșul exterior, având spațiile din jur, cum e foaierei, drept zone-tampon izolatoare. Sala principală este înconjurată de buzunare masive de aer din beton, camere de

reverberație, ce adaugă până la 30% volum suplimentar, activate prin porți acustice motorizate și cortine fonoabsorbante pentru ajustarea instantanee a timpului de reverberație. Deoarece situl se află într-o poziție intermediară, expusă vizual din multiple traiectorii urbane majore, Clădirea elimină fațadele tehnice secundare; toate fronturile sunt tratate unitar și compozițional, fiind percepute dinamic din orice unghi urban. Schițele conceptuale arată cum volumul simetric inițial este rotit și articulată sub presiunea vectorilor urbani (stradă, parc, oraș). Fațadele se multiplică și se sculptează reciproc, generând colțuri dinamice, curbe și piluri. Schemele de direcție demonstrează cum Filarmonica funcționează ca un nod. Clădirea se poziționează ca o interfață între trei țesuturi devenind o ancoră urbană Relația sămbure-înveliș folosește grade controlate de transparență și opacitate, zonele publice sunt transparente, lăsând orașul să pătrundă înăuntru. În timp ce nucleul acustic este semnalat prin masivitate. Proiectul prelungeste spațiul public sub forma unei platforme publice înălțate, creând un filtru de protecție față de traficul bulevardelor.

The project proposes a new venue for the Banatul Philharmonic in Timișoara, filling the gap of an adequate musical infrastructure in the city, where activities currently take place in Capitol Hall. In the present context, the traditional model of a strictly monofunctional hall faces a crisis caused by high operating costs, seasonality, and low utilization rates, generating extended periods of inactivity. To remain economically viable and relevant at an urban scale, the building integrates the principle of hybrid multifunctionality on two levels: a mix of satellite functions—continuously activating the ground floor through commercial spaces, cafes, thematic bookstores, exhibition galleries, and educational centers that generate non-ticket revenue—and a mix of events—the acoustic adaptability of the auditorium for programs with different acoustic requirements. The site's challenges, such as traffic noise pollution and strict acoustic demands, require an autonomous structure. The auditorium adopts a box-in-a-box system: an autonomous concrete enclosure detached from the outer envelope, utilizing surrounding spaces like the foyer as insulating buffer zones. The main hall is surrounded by massive concrete air pockets—reverberation chambers that add up to 30% additional volume—

activated via motorized acoustic gates and sound-absorbing curtains for instantaneous adjustment of reverberation time. Because the site lies in an intermediate position, visually exposed from multiple major urban trajectories, the building eliminates secondary technical facades; all fronts are treated cohesively and compositionally, dynamically perceived from any urban angle. Conceptual sketches demonstrate how the initial symmetrical volume rotates and articulates under the pressure of urban vectors (street, park, city). The facades multiply and sculpt one another, generating dynamic corners, curves, and folds. Direction diagrams show how the Philharmonic functions as a node; the building positions itself as an interface between three urban fabrics, becoming an urban anchor. The core-shell relationship uses controlled degrees of transparency and opacity: public areas are transparent, allowing the city to penetrate inside, while the acoustic core is signaled through massiveness. The project extends the public space in the form of an elevated public platform, creating a protective filter against boulevard traffic.